

[Ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen.] mulighederne for produktiv vækst og i øvrigt også for nye sociale fremskridt. Jeg kan til dette føje, at der også var praktiske, administrative hensyn af meget stor vægt, som nødvendigvis måtte respekteres. Det var ikke det afgørende moment, men det var et moment, som naturligvis også måtte tages i betragtning.

Med hensyn til den sidste del af hr. Ivar Nørgaards spørgsmål vil jeg svare, at efter at tjenestemandorganisationerne nu har erklæret, at de ikke kan acceptere oplægget til tjenstemandsreformen, er der selvfølgelig opstået en ny situation. Jeg har foreløbig aftalt med organisationerne, at vi i morgen optager forhandlinger om løsningen af spørgsmålet om tjenstemændenes efterslæb samt om gennemførelse af en normeringslov. Det er fortsat regeringens ønske tillige at arbejde for, at en egentlig tjenstemandsreform kan gennemføres så hurtigt som muligt efter det, der nu er sket.

Ivar Nørgaard: Jeg takker for ministerens forklaring, men jeg synes ikke, den er fyldestgørende. Der er naturligvis en finansiell side af sagen, og det ville der også have været, hvis det var os, der skulle gennemføre den — det er klart; imidlertid er det jo sådan, at hvis man skal gennemføre en ny normeringslov, og hvis man nu skal gennemføre en ajourføring af tjenstemændenes lønninger ved efterslæbsforhandlinger, så vil man få en række udgifter for samfundet, som skal betales, og uden tvivl med virkning fra 1. april i år, men man vil overhovedet ikke få løst disse mange problemer, som reformen kunne have løst. Det er min overbevisning, at det samlet for staten og samfundet ville være billigere at løse disse ting på én gang, og at man altså ikke kommer til at spare noget ved nu først at klare efterslæbsproblemerne og normeringsproblemerne og så senere lave en reform.

Jeg gør opmærksom på, at sidste gang vi fik en ny tjenstemandslov, blev den gennemført med tilbagevirkende kraft, og da overvandt man altså de administrative vanskeligheder. Men jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren ikke er enig med mig i, at det let kan blive dyrere for samfundet først at klare normering og efterslæb og derefter at gennemføre en tjenstemandsre-

form, og at det under alle omstændigheder vil gøre administrationen mindre effektiv og mindre smidig end ønskeligt.

Ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen (Hastrup): Jeg vil besvare dette spørgsmål på den måde, at det vist er almindelig bekendt, at jeg bestræbte mig, også ud fra økonomiske synspunkter, for at få tjenstemandsreformen ført igennem, således at den kunne få virkning allerede i indeværende år, og således at vi kunne løse problemerne med tjenstemændene under de forhandlinger, der fandt sted, og som også omfattede efterslæbsforhandlingerne. Men der var en ramme, og den ramme kunne jeg ikke komme ud over; det var nemlig den, som simpelt hen fastlagde, hvad staten har råd til. Og det var også en ramme, som tilsagde os, hvad vi kunne af hensyn til den indkomstopolitiske udvikling.

Jeg tror, det er meget svært at gøre op, hvad der bliver det dyreste, men jeg vil da i og for sig gerne besvare hr. Ivar Nørgaards spørgsmål på den måde, at jeg havde helst set, og regeringen havde helst set, at vi var nået frem til en løsning med tjenstemandsorganisationerne. Desværre lå det altså således, at det ikke kunne gøres inden for rammerne af de muligheder, som var til rådighed for regeringen, og inden for rammerne af de muligheder, som tjenstemandsorganisationerne på deres side mente at have.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Jørgen Peder Hansen* til finansministeren:

„Hvilke oplysninger kan ministeren meddele offentligheden om foranstaltninger til bekæmpelse af smugleriet, der i de seneste år har antaget et meget betydeligt omfang?“

Jørgen Peder Hansen: Gennem dagspressen har offentligheden i de allerseneste måneder kunnet følge det meget omfattende arbejde, som såvel politiet som toldvæsenet har udfoldet for at bekæmpe smugleriet; der er opnået endog meget betydelige resultater, og ikke mindst indsmuglingerne af cigaretter har vist sig at have et vældigt omfang. Mange sager er blevet oprævlet og